

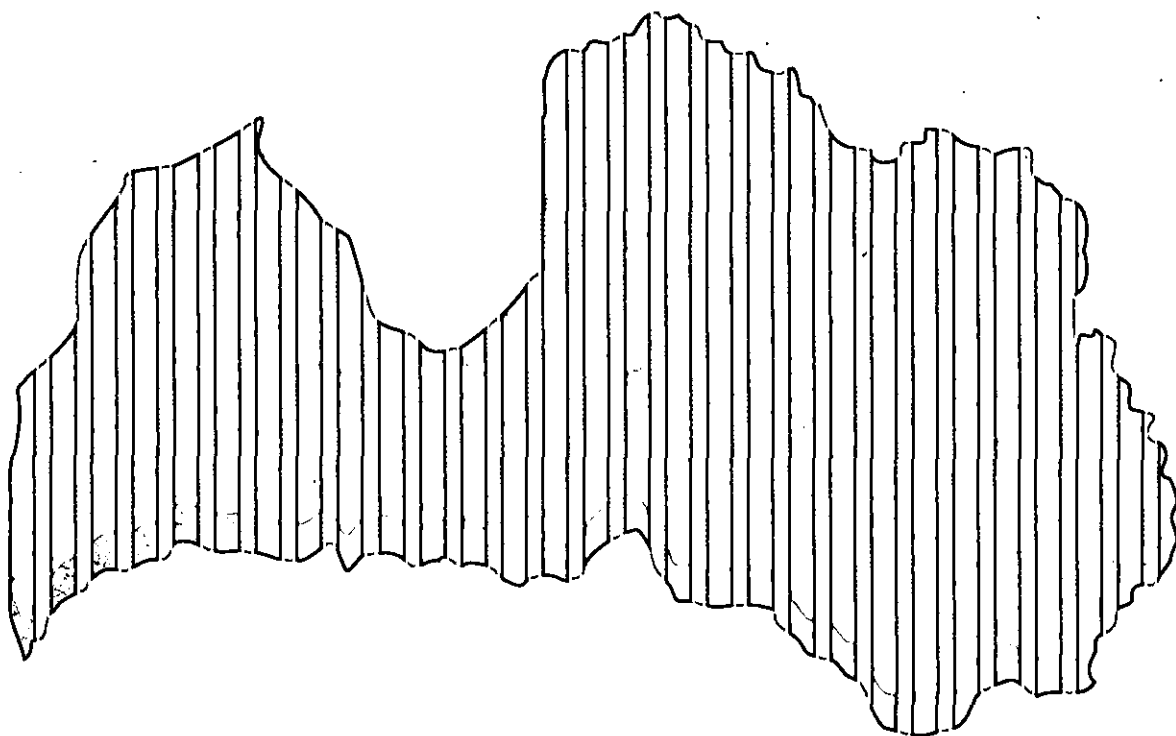
Date Printed: 04/21/2009

JTS Box Number: IFES_65
Tab Number: 97
Document Title: Informativs Materials
Document Date: 1998
Document Country: Latvia
Document Language: Latvian
IFES ID: CE00937

* 7 5 7 5 F E B 7 - 8 F 4 4 - 4 2 B 0 - 9 C 2 6 - D 5 E A 6 6 C 8 9 8 5 9 *

INFORMATĪVS MATERIĀLS

SALĪDZINOŠĀ TABULA
Par 22.06.98 likumu
“Grozījumi Pilsonības likumā”

SALĪDZINOŠĀ TABULA

Ar zāļu krāsu izcelti tie panti vai to daļas, kuras mainās,
ja stāties spēkā 22.06.1998 likums «Grozījumi Pilsonības likumā»

Šobrīd spēkā esošā Pilsonības likuma teksts	Šāds būs Pilsonības likuma teksts, ja stāties spēkā 22.06.1998 likums «Grozījumi Pilsonības likumā»
LATVIJAS REPUBLIKAS PILSONĪBAS LIKUMS* Pirmā nodaļa Vispārīgie noteikumi	LATVIJAS REPUBLIKAS PILSONĪBAS LIKUMS Pirmā nodaļa Vispārīgie noteikumi
Likumā lietotie termini	Likumā lietotie termini
Ārvalstnieks — ārvalsts pilsonis (pavalstnieks).	Ārvalstnieks — ārvalsts pilsonis (pavalstnieks).
Bezvalstnieks — persona bez pilsonības (pavalstniecības).	Bezvalstnieks — persona, kas netiek uzskatīta par pilsoni (pavalstnieku) saskaņā ar kādas valsts likumiem.
Dubultā pilsonība — personas piederība pie vairāku valstu pilsonības (pavalstniecības).	Dubultā pilsonība — personas piederība pie vairāku valstu pilsonības (pavalstniecības).
Naturalizācija — uzņemšana pilsonībā.	Naturalizācija — uzņemšana pilsonībā.
Pēcņacēji — lejupējie radinieki taisnā līnijā.	Pēcņacēji — lejupējie radinieki taisnā līnijā.
	Nepilsonis — persona, kurai saskaņā ar likumu «Par to bijušās PSRS pilsoņu statusu, kuriem nav Latvijas vai citas valsts pilsonības» ir tiesības uz Latvijas Republikas izdotu nepilsoņa pasi.

* Pilsonības likuma teksts (pieņemts 22.07.1994, izsludināts 11.08.1994)

sniegts ar grozījumiem, kas pieņemti 16.03.1995, izsludināti 22.03.1995 un pieņemti 06.02.1997, izsludināti 20.02.1997.

1. pants. Latvijas pilsonība

(1) Latvijas pilsonība ir personas noturīga tiesiska saikne ar Latvijas valsti.

(2) Latvijas pilsonības saturu veido pilsoņa un valsts savstarpēji saistīto tiesību un pienākumu kopums.

2. pants. Piederība pie Latvijas pilsonības

Latvijas pilsoņi ir:

1) personas, kuras bija Latvijas pilsoņi 1940. gada 17. jūnijā, kā arī šo personu pēcnācēji, kas reģistrējušies likumā noteiktajā kārtībā, izņemot personas, kuras pēc 1990. gada 4. maija ieguvušas citas valsts pilsonību (pavalstniecību);

1.¹ latvieši un livi, kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir Latvijā, kuri reģistrējušies likumā noteiktajā kārtībā un kuriem nav citas valsts pilsonības (pavalstniecības) vai kuri ir saņēmuši iepriekšējās pilsonības (pavalstniecības) valsts ekspatriācijas atļauju, ja tādu paredz šis valsts likumi;

1.² sievietes, kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir Latvijā un kuras saskaņā ar Latvijas Republikas 1919. gada 23. augusta «Likuma par pavalstniecību» 7. pantu bija zaudējušas Latvijas pavalstniecību, un viņu pēcnācēji, ja šīs personas reģistrējušās likumā noteiktajā kārtībā, izņemot personas, kuras pēc 1990. gada 4. maija ieguvušas citas valsts pilsonību (pavalstniecību);

1.³ personas, kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir Latvijā, kuras reģistrējušās likumā noteiktajā kārtībā un apguvušas pilnu mācību kursu latviešu mācībvalodas vispārizglītojošās sko-

1. pants. Latvijas pilsonība

(1) Latvijas pilsonība ir personas noturīga tiesiska saikne ar Latvijas valsti.

(2) Latvijas pilsonības saturu veido pilsoņa un valsts savstarpēji saistīto tiesību un pienākumu kopums.

2. pants. Piederība pie Latvijas pilsonības

Latvijas pilsoņi ir:

1) personas, kuras bija Latvijas pilsoņi 1940. gada 17. jūnijā, kā arī šo personu pēcnācēji, kas reģistrējušies likumā noteiktajā kārtībā, izņemot personas, kuras pēc 1990. gada 4. maija ieguvušas citas valsts pilsonību (pavalstniecību);

1.¹ latvieši un livi, kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir Latvijā, kuri reģistrējušies likumā noteiktajā kārtībā un kuriem nav citas valsts pilsonības (pavalstniecības) vai kuri ir saņēmuši iepriekšējās pilsonības (pavalstniecības) valsts ekspatriācijas atļauju, ja tādu paredz šis valsts likumi;

1.² sievietes, kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir Latvijā un kuras saskaņā ar Latvijas Republikas 1919. gada 23. augusta «Likuma par pavalstniecību» 7. pantu bija zaudējušas Latvijas pavalstniecību, un viņu pēcnācēji, ja šīs personas reģistrējušās likumā noteiktajā kārtībā, izņemot personas, kuras pēc 1990. gada 4. maija ieguvušas citas valsts pilsonību (pavalstniecību);

1.³ personas, kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir Latvijā, kuras reģistrējušās likumā noteiktajā kārtībā un apguvušas pilnu mācību kursu latviešu mācībvalodas vispārizglītojošās sko-

lās vai divplūsmu vispārizglītojošo skolu latviešu plūsmā, iegūstot šajās skolās pamatizglītību vai vispārējo vidējo izglītību, ja šīm personām nav citas valsts pilsonības (pavalstniecības) vai tās ir saņēmušas iepriekšējās pilsonības (pavalstniecības) valsts ekspatriācijas atļauju, ja tādu paredz šis valsts likumi;

2) personas, kuras naturalizējušās vai citādi ieguvušas Latvijas pilsonību likumā noteiktajā kārtībā;

3) bērni, kuri atrasti Latvijas teritorijā un kuru vecāki nav zināmi;

4) bērni, kuriem nav vecāku un kuri dzīvo Latvijas bērnunamā vai internātskolā;

5) bērni, kuriem viņu dzimšanas brīdī abi vecāki ir Latvijas pilsoņi, neatkarīgi no bērnu dzimšanas vietas.

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.03.95. likumu un 06.02.97. likumu, kas stājas spēkā no 06.03.97.

3. pants. Bērna pilsonība, ja viens no viņa vecākiem ir Latvijas pilsonis

(1) Ja bērna dzimšanas brīdī viens no viņa vecākiem ir Latvijas pilsonis, bet otrs — ārvalstnieks, bērns ir Latvijas pilsonis, ja viņš:

1) dzimis Latvijā;

2) dzimis ārpus Latvijas, bet vecākiem vai tam no viņiem, ar kuru kopā bērns dzīvo, pastāvīgā dzīvesvieta bērna dzimšanas brīdī

lās vai divplūsmu vispārizglītojošo skolu latviešu plūsmā, iegūstot šajās skolās pamatizglītību vai vispārējo vidējo izglītību, ja šīm personām nav citas valsts pilsonības (pavalstniecības) vai tās ir saņēmušas iepriekšējās pilsonības (pavalstniecības) valsts ekspatriācijas atļauju, ja tādu paredz šis valsts likumi. Pilsonību vienlaikus ar šādu personu iegūst arī tās nepilngadīgie bērni līdz 15 gadu vecumam, kuri pastāvīgi dzīvo Latvijā.;

2) personas, kuras naturalizējušās vai citādi ieguvušas Latvijas pilsonību likumā noteiktajā kārtībā;

3) bērni, kuri atrasti Latvijas teritorijā un kuru vecāki nav zināmi;

4) bērni, kuriem nav vecāku un kuri dzīvo Latvijas bērnunamā vai internātskolā;

5) bērni, kuriem viņu dzimšanas brīdī abi vecāki ir Latvijas pilsoņi, neatkarīgi no bērnu dzimšanas vietas.

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.03.95. likumu un 06.02.97. likumu, kas stājas spēkā no 06.03.97.

3. pants. Bērna pilsonība, ja viens no viņa vecākiem ir Latvijas pilsonis

(1) Ja bērna dzimšanas brīdī viens no viņa vecākiem ir Latvijas pilsonis, bet otrs — ārvalstnieks, bērns ir Latvijas pilsonis, ja viņš:

1) dzimis Latvijā;

2) dzimis ārpus Latvijas, bet vecākiem vai tam no viņiem, ar kuru kopā bērns dzīvo, pastāvīgā dzīvesvieta bērna dzimšanas brīdī

Šobrīd spēkā esošā Pilsonības likuma teksts

bijusi Latvijā.

(2) Iepriekšminētajos gadījumos vecāki, savstarpēji vienojoties, var izvēlēties bērnam otras (nevis Latvijas) valsts pilsonību (pavalstniecību).

(3) Ja bērna dzimšanas brīdī viens no viņa vecākiem ir Latvijas pilsonis, bet otrs — ārvalstnieks un abu vecāku pastāvīgā dzīvesvieta ir ārpus Latvijas, bērna pilsonību (pavalstniecību) nosaka vecāki, savstarpēji vienojoties.

(4) Ja bērna dzimšanas brīdī viens no viņa vecākiem ir Latvijas pilsonis, bet otrs — bezvalstnieks vai nav zināms, bērns ir Latvijas pilsonis neatkarīgi no dzimšanas vietas.

Šāds būs Pilsonības likuma teksts, ja stāsies spēkā 22.06.1998 likums «Grozījumi Pilsonības likumā»

bijusi Latvijā.

(2) Iepriekšminētajos gadījumos vecāki, savstarpēji vienojoties, var izvēlēties bērnam otras (nevis Latvijas) valsts pilsonību (pavalstniecību).

(3) Ja bērna dzimšanas brīdī viens no viņa vecākiem ir Latvijas pilsonis, bet otrs — ārvalstnieks un abu vecāku pastāvīgā dzīvesvieta ir ārpus Latvijas, bērna pilsonību (pavalstniecību) nosaka vecāki, savstarpēji vienojoties.

(4) Ja bērna dzimšanas brīdī viens no viņa vecākiem ir Latvijas pilsonis, bet otrs — bezvalstnieks vai nav zināms, bērns ir Latvijas pilsonis neatkarīgi no dzimšanas vietas.

3.¹pants. Pēc 1991. gada 21. augusta Latvijā dzimuša bezvalstnieku vai nepilsoņu bērna pilsonība

(1) Bērns, kurš dzimis Latvijā pēc 1991. gada 21. augusta, ir atzīstams par Latvijas pilsoni šā panta otrajā vai trešajā daļā noteiktajā kārtībā, ja viņš atbilst visām šādām prasībām:

1) viņa pastāvīgā dzīvesvieta ir Latvija;

2) viņš nav Latvijā vai kādā citā valstī bijis notiesāts ar brīvības atņemšanu ilgāk nekā uz pieciem gadiem par nozieguma izdarīšanu;

3) viņš pirms tam visu laiku bijis bezvalstnieks vai nepilsonis.

(2) Līdz brīdim, kad bērns sasniedz 15 gadu vecumu, iesniegumu par pilsonības iegūšanu ir tiesīgi iesniegt:

1) abi bērna vecāki, ja viņi ir reģistrēti Iedzīvotāju reģistrā un ir bezvalstnieki vai nepilsoņi, kas līdz iesnieguma iesniegšanai ne mazāk kā pēdējos piecus gadus pastāvīgi dzīvo Latvijā (personām, kuras ieradušās Latvijā pēc 1992. gada 1.jūlija, piecu gadu termiņš tiek skaitīts no pastāvīgās uzturēšanās atļaujas saņemšanas dienas);

2) bērna māte, ja viņa ir reģistrēta Iedzīvotāju reģistrā un ir bezvalstniece vai nepilsoņe, kas līdz iesnieguma iesniegšanai ne mazāk kā pēdējos piecus gadus pastāvīgi dzīvo Latvijā (personām, kuras ieradušās Latvijā pēc 1992. gada 1. jūlija, piecu gadu termiņš tiek skaitīts no pastāvīgās uzturēšanās atļaujas saņemšanas dienas), un ja bērna dzimšanas aktā nav ieraksta par bērna tēvu vai tas izdarīts pēc mātes norādījuma;

3) viens no bērna vecākiem, ja viņš ir reģistrēts Iedzīvotāju reģistrā un ir bezvalstnieks vai nepilsonis, kas līdz iesnieguma iesniegšanai ne mazāk kā pēdējos piecus gadus pastāvīgi dzīvo Latvijā (personām, kuras ieradušās Latvijā pēc 1992. gada 1. jūlija, piecu gadu termiņš tiek skaitīts no pastāvīgās uzturēšanās atļaujas saņemšanas dienas), bet otrs no bērna vecākiem ir miris;

4) bērna adoptētājs, ja viņš ir reģistrēts Iedzīvotāju reģistrā un ir bezvalstnieks vai nepilsonis, kas līdz iesnieguma iesniegšanai ne mazāk kā pēdējos piecus gadus pastāvīgi dzīvo Latvijā (personām, kuras ieradušās Latvijā pēc 1992. gada 1. jūlija, piecu gadu termiņš tiek skaitīts no pastāvīgās uzturēšanās atļaujas saņemšanas dienas).

(3) Ja personas, kurām ir tiesības iesniegt iesniegumu par bērna atzišanu par Latvijas pilsoni, to nav izdarījušas, nepilngadīgajam,

sasniedzot 15 gadu vecumu, ir tiesības iegūt Latvijas pilsonību šajā pantā noteiktajā kārtībā, iesniedzot vienu no šādiem dokumentiem:

1) dokumentu, kas apliecina, ka nepilngadīgais ir ieguvis vidējo speciālo izglītību vai arodizglītību (arodvidusskola, arodģimnāzija, arodskola) latviešu mācībvalodā;

2) dokumentu, kas šā likuma 19. un 20. pantā noteiktajā kārtībā apliecina, ka nepilngadīgais prot latviešu valodu.

(4) Personas, kurām ir tiesības iesniegt iesniegumu par bērna atzišanu par Latvijas pilsoni, iesniedz to Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un formā, ietverot šajā iesniegumā savu apliecinājumu par to, ka palīdzēs bērnam apgūt latviešu valodu kā valsts valodu, iegūt izglītību un ieaudzinās viņā cieņu pret Latvijas Republiku un uzticību tai.

(5) Šā panta iespējas pilsonības iegūšanai persona var izmantot līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai.

4. pants. Latvijas pilsoņu vienlīdzība

Latvijas pilsoņi neatkarīgi no pilsonības iegūšanas veida tiesībās un pienākumos ir vienlīdzīgi.

5. pants. Latvijas pilsonības saglabāšanas tiesības, noslēdzot laulību

(1) Latvijas pilsoņa stāšanās laulībā ar ārvalstnieku vai bezvalstnieku, kā arī šādas laulības šķiršana Latvijas pilsoņiem neizraisa pilsonības maiņu.

4. pants. Latvijas pilsoņu vienlīdzība

Latvijas pilsoņi neatkarīgi no pilsonības iegūšanas veida tiesībās un pienākumos ir vienlīdzīgi.

5. pants. Latvijas pilsonības saglabāšanas tiesības, noslēdzot laulību

(1) Latvijas pilsoņa stāšanās laulībā ar ārvalstnieku vai bezvalstnieku, kā arī šādas laulības šķiršana Latvijas pilsoņiem neizraisa pilsonības maiņu.

Šobrīd spēkā esošā Pilsonības likuma teksts

(2) Vienam laulātajam iegūstot vai zaudējot Latvijas pilsonību, otra laulātā pilsonība nemainās.

6. pants. Latvijas pilsonības saglabāšana ārpus Latvijas teritorijas dzīvojošām personām

Latvijas pilsoņu dzīvošana ārpus Latvijas teritorijas neatkarīgi no tās ilguma neizraisa Latvijas pilsonības zaudēšanu, izņemot šajā likumā paredzētos gadījumus.

7. pants. Latvijas pilsoņu aizsardzība ārvalstīs

Latvijas pilsoņi ārvalstīs ir Latvijas valsts aizsardzībā.

8. pants. Nepieļaujāmība izdot ārvalstīm un izraidīt no valsts Latvijas pilsoņus

(1) Latvijas Republika savus pilsoņus neizdod ārvalstīm.

(2) Latvijas pilsoņi nevar izraidīt no Latvijas.

9. pants. Dubultā pilsonība

(1) Personai, kura tiek uzņemta Latvijas pilsonībā, nedrīkst izveidoties dubultā pilsonība.

(2) Ja Latvijas pilsoņi saskaņā ar ārvalsts likumiem var vienlaikus uzskatīt arī par attiecīgās ārvalsts pilsoņi (pavalstnieku), tiesbattiecībās ar Latvijas Republiku viņš uzskatāms vienīgi par Latvijas pilsoņi.

Šāds būs Pilsonības likuma teksts, ja stāsies spēkā 22.06.1998 likums «Grozījumi Pilsonības likumā»

(2) Vienam laulātajam iegūstot vai zaudējot Latvijas pilsonību, otra laulātā pilsonība nemainās.

6. pants. Latvijas pilsonības saglabāšana ārpus Latvijas teritorijas dzīvojošām personām

Latvijas pilsoņu dzīvošana ārpus Latvijas teritorijas neizraisa Latvijas pilsonības zaudēšanu, izņemot šajā likumā paredzētos gadījumus.

7. pants. Latvijas pilsoņu aizsardzība ārvalstīs

Latvijas pilsoņi ārvalstīs ir Latvijas valsts aizsardzībā.

8. pants. Nepieļaujāmība izdot ārvalstīm un izraidīt no valsts Latvijas pilsoņus

(1) Latvijas Republika savus pilsoņus neizdod ārvalstīm.

(2) Latvijas pilsoņi nevar izraidīt no Latvijas.

9. pants. Dubultā pilsonība

(1) Personai, kura tiek uzņemta Latvijas pilsonībā, nedrīkst izveidoties dubultā pilsonība.

(2) Ja Latvijas pilsoņi saskaņā ar ārvalsts likumiem var vienlaikus uzskatīt arī par attiecīgās ārvalsts pilsoņi (pavalstnieku), tiesbattiecībās ar Latvijas Republiku viņš uzskatāms vienīgi par Latvijas pilsoņi.

Otrā nodaļa

Naturalizācijas

noteikumi un kārtība

10. pants. Tiesības iegūt Latvijas pilsonību naturalizācijas kārtībā

Personu pēc tās lūguma var uzņemt Latvijas pilsonībā naturalizācijas kārtībā.

11. pants. Naturalizācijas ierobežojumi

(1) Latvijas pilsonībā netiek uzņemtas personas, kuras:

1) ar antikonstitucionālām metodēm ir vērsušās pret Latvijas Republikas neatkarību, demokrātisko parlamentāro valsts iekārtu vai pastāvošo valsts varu Latvijā, ja tas konstatēts ar tiesas spriedumu;

2) pēc 1990. gada 4. maija paudušas fašisma, šovinisma, nacionālsociālisma, komunisma vai citas totalitārisma idejas vai musinājušas uz nacionālo vai rasu naidu vai nesaticību, ja tas konstatēts ar tiesas spriedumu;

3) ir kādas ārvalsts valsts varas, pārvaldes vai tiesībaizsardzības iestāžu amatpersonas;

4) dien kādas ārvalsts bruņotajos spēkos, iekšējā karaspēkā, drošības dienestā vai policijā (milicijā);

5) pēc 1940. gada 17. jūnija ir izvēlējušās Latvijas Republiku par dzīvesvietu tieši pēc demobilizēšanas no PSRS (Krievijas) bruņotajiem spēkiem vai PSRS (Krievijas) iekšējā karaspēka un kuras dienestā iesaukšanas

Otrā nodaļa

Naturalizācijas

noteikumi un kārtība

10. pants. Tiesības iegūt Latvijas pilsonību naturalizācijas kārtībā

Personu pēc tās lūguma var uzņemt Latvijas pilsonībā naturalizācijas kārtībā.

11. pants. Naturalizācijas ierobežojumi

(1) Latvijas pilsonībā netiek uzņemtas personas, kuras:

1) ar antikonstitucionālām metodēm ir vērsušās pret Latvijas Republikas neatkarību, demokrātisko parlamentāro valsts iekārtu vai pastāvošo valsts varu Latvijā, ja tas konstatēts ar tiesas spriedumu;

2) pēc 1990. gada 4. maija paudušas fašisma, šovinisma, nacionālsociālisma, komunisma vai citas totalitārisma idejas vai musinājušas uz nacionālo vai rasu naidu vai nesaticību, ja tas konstatēts ar tiesas spriedumu;

3) ir kādas ārvalsts valsts varas, pārvaldes vai tiesībaizsardzības iestāžu amatpersonas;

4) dien kādas ārvalsts bruņotajos spēkos, iekšējā karaspēkā, drošības dienestā vai policijā (milicijā);

5) pēc 1940. gada 17. jūnija ir izvēlējušās Latvijas Republiku par dzīvesvietu tieši pēc demobilizēšanas no PSRS (Krievijas) bruņotajiem spēkiem vai PSRS (Krievijas) iekšējā karaspēka un kuras dienestā iesaukšanas

Sobrid spēkā esošā Pilsonības likuma teksts

vai iestāšanās dienā nav pastāvīgi dzīvojušas Latvijā. Šis ierobežojums neattiecas uz 13. panta pirmās daļas 6. un 7. punktā un piektajā daļā minētajām personām;

6) ir bijušas PSRS (LPSR) VDK vai kādas citas ārvalsts drošības dienesta, izlūkdienesta vai citu speciālo dienestu darbinieki, informatori, aģenti vai arī konspiratīvo dzīvokļu turētāji, ja šis fakts konstatēts likumā noteiktajā kārtībā;

7) Latvijā vai kādā citā valstī ir bijušas notiesātas ar brīvības atņemšanu ilgāk nekā gadu par tāda tiša nozieguma izdarīšanu, kurš ir noziegums arī Latvijā šā likuma spēkā stāšanās brīdī;

8) pēc 1991. gada 13. janvāra darbojušās pret Latvijas Republiku PSKP(LKP), Latvijas PSR Darbaļaužu internacionālajā frontē, Darba kolektīvu apvienotajā padomē, Kara un darba veterānu organizācijā, Vislatvijas Sabiedrības glābšanas komitejā vai tās reģionālajās komitejās.

(2) Ja persona, kura iesniegusi naturalizācijas iesniegumu, tiek saukta pie kriminālatbildības, tās iesniegums netiek izskatīts līdz galīgam tiesas spriedumam.

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.03.95. likumu, kas stājas spēkā no 23.03.95.

12. pants. Naturalizācijas vispārīgie noteikumi

(1) Naturalizācijas kārtībā Latvijas pilsonībā var uzņemt vienīgi personas, kuras ir

Šāds būs Pilsonības likuma teksts, ja stāsies spēkā 22.06.1998 likums «Grozījumi Pilsonības likumā»

vai iestāšanās dienā nav pastāvīgi dzīvojušas Latvijā. Šis ierobežojums neattiecas uz 13. panta pirmās daļas 6. un 7. punktā un piektajā daļā minētajām personām;

6) ir bijušas PSRS (LPSR) VDK vai kādas citas ārvalsts drošības dienesta, izlūkdienesta vai citu speciālo dienestu darbinieki, informatori, aģenti vai arī konspiratīvo dzīvokļu turētāji, ja šis fakts konstatēts likumā noteiktajā kārtībā;

7) Latvijā vai kādā citā valstī ir bijušas kriminālsodītas par tāda nozieguma izdarīšanu, kurš ir noziegums arī Latvijā šā likuma spēkā stāšanās brīdī;

8) pēc 1991. gada 13. janvāra darbojušās pret Latvijas Republiku PSKP(LKP), Latvijas PSR Darbaļaužu internacionālajā frontē, Darba kolektīvu apvienotajā padomē, Kara un darba veterānu organizācijā, Vislatvijas Sabiedrības glābšanas komitejā vai tās reģionālajās komitejās vai Latvijas komunistu savienībā.

(2) Ja persona, kura iesniegusi naturalizācijas iesniegumu, tiek saukta pie kriminālatbildības vai attiecībā uz to ierosināta pārbaudes lieta par sadarbības ar VDK fakta konstatēšanu, iesnieguma izskatīšana tiek apturēta, līdz stājas spēkā tiesas spriedums vai lieta tiek izbeigta.

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.03.95. likumu, kas stājas spēkā no 23.03.95.

12: pants. Naturalizācijas vispārīgie noteikumi

(1) Naturalizācijas kārtībā Latvijas pilsonībā var uzņemt vienīgi personas, kuras ir

Šobrīd spēkā esošā Pilsonības likuma teksts

reģistrētas Iedzīvotāju reģistrā un:

1) kurām naturalizācijas iesnieguma iesniegšanas dienā pastāvīgā dzīvesvieta ne mazāk kā piecus gadus ir bijusi Latvijā, skaitot no 1990. gada 4. maija (personām, kuras ieradušās Latvijā pēc 1992. gada 1. jūlija, piecu gadu termiņš tiek skaitīts no pastāvīgās uzturēšanās atļaujas saņemšanas brīža);

2) kuras prot latviešu valodu;

3) kuras zina Latvijas Republikas Satversmes un konstitucionālā likuma «Cilvēka un pilsoņa tiesības un pienākumi» pamatnoteikumus;

4) kuras zina valsts himnas tekstu un Latvijas vēsturi;

5) kurām ir legāls iztikas avots;

6) kuras ir devušas solījumu par uzticību Latvijas Republikai;

7) kuras ir iesniegušas paziņojumu par atteikšanos no savas iepriekšējās pilsonības (pavalstniecības) un ir saņēmušas iepriekšējās pilsonības (pavalstniecības) valsts ekspatriācijas atļauju, ja tādu paredz šis valsts likumi, vai pilsonības (pavalstniecības) zaudēšanu apliecinošu dokumentu;

8) uz kurām neattiecas šā likuma 11. pantā minētie naturalizācijas ierobežojumi.

(2) Naturalizācijas kārtībā Latvijas pilsonībā var uzņemt vienīgi personas, kuras atbilst vi-

Šāds būs Pilsonības likuma teksts, ja stāsies spēkā 22.06.1998 likums «Grozījumi Pilsonības likumā»

reģistrētas Iedzīvotāju reģistrā un:

1) kurām naturalizācijas iesnieguma iesniegšanas dienā pastāvīgā dzīvesvieta ne mazāk kā piecus gadus ir bijusi Latvijā, skaitot no 1990. gada 4. maija (personām, kuras ieradušās Latvijā pēc 1992. gada 1. jūlija, piecu gadu termiņš tiek skaitīts no pastāvīgās uzturēšanās atļaujas saņemšanas brīža);

2) kuras prot latviešu valodu;

3) kuras zina Latvijas Republikas Satversmes un konstitucionālā likuma «Cilvēka un pilsoņa tiesības un pienākumi» pamatnoteikumus;

4) kuras zina valsts himnas tekstu un Latvijas vēsturi;

5) kurām ir legāls iztikas avots;

6) kuras ir devušas solījumu par uzticību Latvijas Republikai;

7) kuras ir iesniegušas paziņojumu par atteikšanos no savas iepriekšējās pilsonības (pavalstniecības) un ir saņēmušas iepriekšējās pilsonības (pavalstniecības) valsts ekspatriācijas atļauju, ja tādu paredz šis valsts likumi, vai pilsonības (pavalstniecības) zaudēšanu apliecinošu dokumentu, bet bijušās PSRS pilsoņi, kuri 1990. gada 4. maijā pastāvīgi dzīvoja Latvijā, — apliecinājumu, ka tie nav ieguvuši citas valsts pilsonību (pavalstniecību);

8) uz kurām neattiecas šā likuma 11. pantā minētie naturalizācijas ierobežojumi.

(2) Naturalizācijas kārtībā Latvijas pilsonībā var uzņemt vienīgi personas, kuras atbilst vi-

siem šā panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem.

(3) Šā panta pirmās daļas 7. punkta nosacījumi neattiecas uz bijušās PSRS pilsoņiem, kuri 1990. gada 4. maijā pastāvīgi dzīvoja Latvijā un kuriem nav citas valsts pilsonības (pavalstniecības). Paziņojums par atteikšanos no savas iepriekšējās pilsonības (pavalstniecības), ekspatriācijas atļauja vai pilsonības (pavalstniecības) zaudēšanu apliecinošs dokuments ir jāiesniedz pēc tam, kad personai ir oficiāli paziņots, ka citu šķēršļu tās uzņemšanai Latvijas pilsonībā nav.

(4) Latvijas Republikas Satversmes un konstitucionālā likuma «Cilvēka un pilsoņa tiesības un pienākumi» pamatnoteikumu, valsts himnas teksta un Latvijas vēstures zināšanu pārbaudes kārtību reglamentē Ministru kabineta noteikumi. No Latvijas Republikas Satversmes un konstitucionālā likuma «Cilvēka un pilsoņa tiesības un pienākumi» pamatnoteikumu, valsts himnas teksta un Latvijas vēstures zināšanu pārbaudes atbrīvojamas šā likuma 21. pantā minētās personas.

(5) Iesniedzot naturalizācijas iesniegumu, personai jāmaksā valsts nodeva Ministru kabineta noteiktajā apmērā.

(6) Personas, kuru iesniegumi pilsonības jautājumos noraidīti, var tos atkārtoti iesniegt gadu pēc iepriekšējā lēmuma pieņemšanas.

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.03.95. likumu, kas stājas spēkā no 23.03.95.

siem šā panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem.

(3) Paziņojums par atteikšanos no savas iepriekšējās pilsonības (pavalstniecības), ekspatriācijas atļauja vai pilsonības (pavalstniecības) zaudēšanu apliecinošs dokuments ir jāiesniedz pēc tam, kad personai ir oficiāli paziņots, ka citu šķēršļu tās uzņemšanai Latvijas pilsonībā nav.

(4) Latvijas Republikas Satversmes un konstitucionālā likuma «Cilvēka un pilsoņa tiesības un pienākumi» pamatnoteikumu, valsts himnas teksta un Latvijas vēstures zināšanu pārbaudes kārtību reglamentē Ministru kabineta noteikumi.

(5) Iesniedzot naturalizācijas iesniegumu, personai jāmaksā valsts nodeva Ministru kabineta noteiktajā apmērā.

(6) Personas, kuru iesniegumi pilsonības jautājumos noraidīti, var tos atkārtoti iesniegt gadu pēc iepriekšējā lēmuma pieņemšanas.

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.03.95. likumu, kas stājas spēkā no 23.03.95.

13. pants. Naturalizācija ārpus kārtas

(1) Līdz ar šā likuma stāšanos spēkā Latvijas pilsonībā individuālā kārtā var uzņemt personas:

1) kuras ir latvieši vai livi, kas repatriējas uz Latviju pēc 1996. gada 31. marta;

2) kuras bija bijušās PSRS pilsoņi, kā arī ir šo personu pēcnācēji, kas šā likuma spēkā stāšanās brīdī pastāvīgi dzīvo Latvijā, un kuras saskaņā ar 1919. gada 23. augusta «Likuma par pavalstniecību» 1. pantu varēja pretendēt uz Latvijas pilsonību, bet neizmantoja šīs tiesības, un šo personu laulātos, ja laulībā viņi ir vismaz desmit gadus;

3) kuras bija legāli iebraukušas Latvijā un tur pastāvīgi dzīvoja 1940. gada 17. jūnijā, kā arī šo personu pēcnācēji, kas šā likuma spēkā stāšanās brīdī pastāvīgi dzīvo Latvijā (šā punkta nosacījumi neattiecas uz personām, kuras iebraukušas Latvijā saskaņā ar 1939. gada 5. oktobra Savstarpējās palīdzības paktu starp Latviju un Padomju Sociālistisko Republiku Savienību);

4) kuras vācu okupācijas režīms no 1941. gada līdz 1945. gadam piespiedu kārtā atveda uz Latviju un kuras Latvijā palikušas pēc šā okupācijas režīma izbeigšanās, un šo personu pēcnācējus, kas šā likuma spēkā stāšanās brīdī pastāvīgi dzīvo Latvijā;

5) kuras beigušas latviešu mācībvalodas vispārizglītojošās skolas vai divplūsmu vispārizglītojošās skolas latviešu plūsmā, iegūstot šajās skolās pamatizglītību vai vispārējo vidējo izglītību;

6) kuras 1940. gada 17. jūnijā bija Lietuvas

13.pants. Uzņemšana pilsonībā par īpašiem nopelniem Latvijas labā

(1) Personu, kurai ir īpaši nopelni Latvijas labā, bet kurai nav tiesību naturalizēties šajā likumā paredzētajā vispārējā kārtībā, var uzņemt Latvijas pilsonībā ar Saeimas lēmumu, kas tiek publicēts oficiālajā laikrakstā. Uzņemot pilsonībā personu par īpašiem nopelniem Latvijas labā, uz to netiek attiecināti šā likuma 12.panta (izņemot pirmās daļas 7.punktu) noteikumi.

(2) Persona, kura vēlas, lai tā tiktu uzņemta Latvijas pilsonībā par īpašiem nopelniem Latvijas labā, iesniedz Saeimai iesniegumu par uzņemšanu pilsonībā. Iesniegumam pievienojama attiecīgās personas autobiogrāfija un paziņojums, ka nav faktu, kas varētu liecināt, ka uz šo personu būtu attiecināms kāds no šā likuma 11.pantā minētajiem ierobežojumiem.

Šobrīd spēkā esošā Pilsonības likuma teksts

vai Igaunijas pilsoņi un šo personu pēcnācēji, ja šīs personas vai to pēcnācēji līdz naturalizācijas iesnieguma iesniegšanas dienai ne mazāk kā piecus gadus pastāvīgi dzīvo Latvijā;

7) kuras vismaz desmit gadus ir laulībā ar Latvijas pilsoni un kuras līdz naturalizācijas iesnieguma iesniegšanas dienai ne mazāk kā piecus gadus pastāvīgi dzīvo Latvijā. Šis punkts piemērojams arī tiem laulātajiem, kuru laulība izbeigusies ar otra laulātā (Latvijas pilsoņa) nāvi;

8) *[Izslēgts ar 16.03.95. likumu.]*

(2) Naturalizēt ārpus kārtas var personas, kuras atbilst vismaz vienam no šā panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem.

(3) Uzņemot Latvijas pilsonībā šā panta pirmajā daļā minētās personas, uz tām nav attiecināmi šā likuma 11. panta pirmās daļas 7. punkta ierobežojumi un 12. panta pirmās daļas 1. punkta nosacījums.

(4) Šā panta pirmajā daļā minēto personu naturalizācijas iesniegumi tiek izskatīti katrā kategorijā atsevišķi to iesniegšanas secībā.

(5) Personu, kurai ir īpaši nopelni Latvijas labā, var uzņemt Latvijas pilsonībā ar Saeimas lēmumu, kas tiek publicēts oficiālā laikrakstā. Uzņemot pilsonībā personu par īpašiem nopelniem Latvijas labā, uz to netiek attiecināti šā likuma 12. panta (izņemot pirmās daļas 7. punktu) noteikumi. Ja par īpašiem nopelniem Latvijas labā pilsonībā tiek uzņemts bijušās PSRS pilsonis, kuram nav citas valsts pilsonības (pavalstniecības), uz to netiek attiecināti arī 12. panta pirmās daļas 7. punkta noteikumi.

(6) Persona, kura tiek uzņemta pilsonībā par ipašiem nopelniem Latvijas labā, iesniedz Saeimai iesniegumu uzņemt to pilsonībā. Iesniegumam pievienojama attiecīgās personas autobiogrāfija un paziņojums, ka nav faktu, kas varētu liecināt, ka uz to būtu attiecināms kāds no šā likuma 11. pantā minētajiem ierobežojumiem.

*Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.03.95. likumu,
kas stājas spēkā no 23.03.95.*

14. pants. Naturalizācija vispārējā kārtībā

(1) Personu iesniegumus par uzņemšanu Latvijas pilsonībā, ievērojot šā likuma 11. un 12. panta noteikumus, sāk izskatīt šādā secībā:

1) no 1996. gada 1. janvāra — to personu iesniegumus, kuras dzimušas Latvijā un, iesniedzot iesniegumu, ir no 16 līdz 20 gadus vecas;

2) no 1997. gada 1. janvāra — to personu iesniegumus, kuras dzimušas Latvijā un, iesniedzot iesniegumu, ir līdz 25 gadus vecas;

3) no 1998. gada 1. janvāra — to personu iesniegumus, kuras dzimušas Latvijā un, iesniedzot iesniegumu, ir līdz 30 gadus vecas;

4) no 1999. gada 1. janvāra — to personu iesniegumus, kuras dzimušas Latvijā un, iesniedzot iesniegumu, ir līdz 40 gadus vecas;

5) no 2000. gada 1. janvāra — pārējo Latvijā dzimušo personu iesniegumus;

6) no 2001. gada 1. janvāra — to personu iesniegumus, kuras dzimušas ārpus Latvijas un ieradušās Latvijā, būdamas nepilngadīgas;

14. pants. Naturalizācija vispārējā kārtībā

(1) Piecpadsmit gadu vecumu sasniegušo personu iesniegumus par uzņemšanu Latvijas pilsonībā, ievērojot šā likuma 11. un 12. panta noteikumus, izskata to iesniegšanas secībā.

(2) Ja iesniedzējs izsaka vēlēšanos, ārpus vispārējās izskatīšanas secības izskatāmi iesniegumi, kurus iesnieguši:

1) latvieši un līvi, kas repatriējas uz Latviju;

2) personas, kuras 1940. gada 17. jūnijā bija Lietuvas vai Igaunijas pilsoņi, un šo personu pēcnācēji, ja šīs personas vai to pēcnācēji līdz naturalizācijas iesnieguma iesniegšanai ne mazāk kā piecus gadus pastāvīgi dzīvo Latvijā;

3) personas, kuras 1939. gada 1. septembrī bija Polijas pilsoņi, un šo personu pēcnācēji, ja šīs personas vai to pēcnācēji līdz naturalizācijas iesnieguma iesniegšanai ne mazāk kā piecus gadus pastāvīgi dzīvo Latvijā;

4) personas, kuras vismaz 10 gadus sastāv laulībā ar Latvijas pilsoni un kuras līdz

7) no 2002. gada 1. janvāra — to personu iesniegumus, kuras dzimušas ārpus Latvijas un ieradušās Latvijā līdz 30 gadu vecumam;

8) no 2003. gada 1. janvāra — pārējo personu iesniegumus.

(2) Šā panta pirmās daļas 1. — 7. punktā minēto personu naturalizācijas iesniegumus izskata to iesniegšanas secībā. (3) Šā panta pirmās daļas 8. punktā minēto personu naturalizācijas iesniegumu izskatīšanas secību nosaka, dodot priekšroku personām, kuras nodzīvojušas Latvijā ilgāku laiku.

(4) Grozījumi šajā pantā, kas paātrina naturalizāciju, vai grozījumi šā panta ceturtajā daļā stājas spēkā ne agrāk kā vienu gadu pēc to pieņemšanas.

15. pants. Bērnu naturalizācija

(1) Vienlaikus ar naturalizēto personu Latvijas pilsonību iegūst arī šīs personas nepilngadīgie bērni līdz 16 gadu vecumam, kuri pastāvīgi dzīvo Latvijā. Tas attiecas arī uz adoptētiem un ārvalstnieku bērniem. Uz nepilngadīgiem bērniem, uzņemot Latvijas pilsonībā, netiek attiecināti šā likuma 12. panta noteikumi.

(2) Ja viens no vecākiem naturalizējas Latvijā, bet otrs paliek ārvalstnieks, viņu nepilngadīgais bērns iegūst Latvijas pilsonību, ja:

1) vecāki par to vienojas;

2) vecāki nav panākuši vienošanos, bet bērna pastāvīgā dzīvesvieta ir Latvijā.

(3) Ja nepilngadīgo ārvalstnieku (bezvalstnieku) adoptē laulātie, no kuriem viens ir

naturalizācijas iesnieguma iesniegšanai ne mazāk kā piecus gadus pastāvīgi dzīvo Latvijā.

15. pants. Bērnu naturalizācija

(1) Vienlaikus ar naturalizēto personu Latvijas pilsonību iegūst arī šīs personas nepilngadīgie bērni līdz 15 gadu vecumam, kuri pastāvīgi dzīvo Latvijā. Tas attiecas arī uz adoptētiem un ārvalstnieku bērniem. Uz nepilngadīgiem bērniem, uzņemot Latvijas pilsonībā, netiek attiecināti šā likuma 12. panta noteikumi.

(2) Ja viens no vecākiem naturalizējas Latvijā, bet otrs paliek ārvalstnieks, viņu nepilngadīgais bērns iegūst Latvijas pilsonību, ja:

1) vecāki par to vienojas;

2) vecāki nav panākuši vienošanos, bet bērna pastāvīgā dzīvesvieta ir Latvijā.

(3) Ja nepilngadīgo ārvalstnieku (bezvalstnieku) adoptē laulātie, no kuriem viens ir

Šobrīd spēkā esošā Pilsonības likuma teksts

Latvijas pilsonis, bet otrs — ārvalstnieks, bērns iegūst Latvijas pilsonību, ja:

- 1) adoptētāji par to vienojas;
- 2) bērna pastāvīgā dzīvesvieta ir Latvijā.

(4) Adopcijas anulēšanas gadījumā bērna pilsonību var mainīt.

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.02.97. likumu, kas stājas spēkā no 06.03.97.

16. pants. Nepieciešamība saņemt nepilngadīgā piekrišanu viņa pilsonības maiņai

(1) Nepilngadīgajam vecumā no 14 līdz 18 gadiem pilsonību (pavalstniecību) var mainīt atbilstoši vecāku (adoptētāju) pilsonībai (pavalstniecībai) tikai ar nepilngadīgā rakstveida piekrišanu.

(2) Ja nepilngadīgajam pilsonība (pavalstniecība) mainījies atbilstoši vecāku (adoptētāju) pilsonībai (pavalstniecībai) bez nepilngadīgā rakstveida piekrišanas, viņam gada laikā pēc pilngadības sasniegšanas ir tiesības atjaunot Latvijas pilsonību neatkarīgi no Latvijā nodzīvotā laika.

(3) Ja ir noslēgta laulība starp Latvijas pilsoni un ārvalstnieku un bērns ieguvis ārvalsts pilsonību (pavalstniecību), tad, pilngadībai iestājoties, viņa naturalizācijai nepiemēro šā likuma 12. panta pirmās daļas 1. punkta nosacījumu.

17. pants. Naturalizācijas iesnieguma pieņemšanas un izskatīšanas kārtība

(1) Naturalizācijas iesniegumus pieņem un izskata Naturalizācijas pārvalde.

Šāds būs Pilsonības likuma teksts, ja stāsies spēkā 22.06.1998 likums «Grozījumi Pilsonības likumā»

Latvijas pilsonis, bet otrs — ārvalstnieks, bērns iegūst Latvijas pilsonību, ja:

- 1) adoptētāji par to vienojas;
- 2) bērna pastāvīgā dzīvesvieta ir Latvijā.

(4) Adopcijas anulēšanas gadījumā bērna pilsonību var mainīt.

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.02.97. likumu, kas stājas spēkā no 06.03.97.

16. pants. Nepieciešamība saņemt nepilngadīgā piekrišanu viņa pilsonības maiņai

(1) Nepilngadīgajam vecumā no 14 līdz 18 gadiem pilsonību (pavalstniecību) var mainīt atbilstoši vecāku (adoptētāju) pilsonībai (pavalstniecībai) tikai ar nepilngadīgā rakstveida piekrišanu.

(2) Ja nepilngadīgajam pilsonība (pavalstniecība) mainījies atbilstoši vecāku (adoptētāju) pilsonībai (pavalstniecībai) bez nepilngadīgā rakstveida piekrišanas, viņam gada laikā pēc pilngadības sasniegšanas ir tiesības atjaunot Latvijas pilsonību neatkarīgi no Latvijā nodzīvotā laika.

(3) Ja ir noslēgta laulība starp Latvijas pilsoni un ārvalstnieku un bērns ieguvis ārvalsts pilsonību (pavalstniecību), tad, pilngadībai iestājoties, viņa naturalizācijai nepiemēro šā likuma 12. panta pirmās daļas 1. punkta nosacījumu.

17. pants. Naturalizācijas iesnieguma pieņemšanas un izskatīšanas kārtība

(1) Naturalizācijas iesniegumus pieņem un izskata Naturalizācijas pārvalde.

Šobrīd spēkā esošā Pilsonības likuma teksts

(2) Naturalizācijas iesnieguma pieņemšanas un izskatīšanas kārtību reglamentē Ministru kabineta noteikumi. Iesniegums izskatāms un atbilde iesniedzējam dodama ne vēlāk kā gada laikā no visu Ministru kabineta noteikumos paredzēto dokumentu iesniegšanas dienas. Lēmumu par uzņemšanu pilsonībā pieņem Ministru kabinets.

(3) Naturalizācijas pārvaldes lēmumu par naturalizācijas atteikumu var pārsūdzēt tiesā.

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.03.95. likumu un 06.02.97. likumu, kas stājas spēkā no 06.03.97.

18. pants. Solījums par uzticību Latvijas Republikai, iegūstot Latvijas pilsonību

Visām personām, kuras uzņem Latvijas pilsonībā, ir jāparaksta šāds solījums par uzticību Latvijas Republikai:

«Es, (vārds, uzvārds), dzimis (dzimusi) (dzimšanas vieta, datums), apsolu būt uzticīgs (uzticīga) vienīgi Latvijas Republikai. Apņemos godprātīgi pildīt Latvijas Republikas Satversmi un likumus, visiem spēkiem aizsargāt tos. Es apņemos, nežēlojot savu dzīvību, aizstāvēt Latvijas valsts neatkarību, godīgi dzīvot un strādāt, lai vairotu Latvijas valsts un tautas labklājību. «

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.03.95. likumu, kas stājas spēkā no 23.03.95.

Šāds būs Pilsonības likuma teksts, ja stāties spēkā 22.06.1998 likums «Grozījumi Pilsonības likumā»

(2) Naturalizācijas iesnieguma pieņemšanas un izskatīšanas kārtību reglamentē Ministru kabineta noteikumi. Iesniegums izskatāms un atbilde iesniedzējam dodama ne vēlāk kā gada laikā no visu Ministru kabineta noteikumos paredzēto dokumentu iesniegšanas dienas. Lēmumu par uzņemšanu pilsonībā pieņem Ministru kabinets.

(3) Naturalizācijas pārvaldes lēmumu par naturalizācijas atteikumu var pārsūdzēt tiesā.

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.03.95. likumu un 06.02.97. likumu, kas stājas spēkā no 06.03.97.

18. pants. Solījums par uzticību Latvijas Republikai, iegūstot Latvijas pilsonību

Visām personām, kuras uzņem Latvijas pilsonībā, ir jāparaksta šāds solījums par uzticību Latvijas Republikai:

«Es, (vārds, uzvārds), dzimis (dzimusi) (dzimšanas vieta, datums), apsolu būt uzticīgs (uzticīga) vienīgi Latvijas Republikai. Apņemos godprātīgi pildīt Latvijas Republikas Satversmi un likumus, visiem spēkiem aizsargāt tos. Es apņemos, nežēlojot savu dzīvību, aizstāvēt Latvijas valsts neatkarību, godīgi dzīvot un strādāt, lai vairotu Latvijas valsts un tautas labklājību. «

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.03.95. likumu, kas stājas spēkā no 23.03.95.

Trešā nodaļa

Latviešu valodas

prasmes pārbaudes kārtība

19. pants. Latviešu valodas prasmes pārbaudes komisijas

Naturalizējamo personu latviešu valodas prasmi pārbauda Ministru kabineta izveidotas komisijas, kuru darbību reglamentē Ministru kabineta apstiprināts nolikums.

20. pants. Latviešu valodas prasmes līmenis

Persona prot latviešu valodu, ja tā:

- 1) pilnībā saprot sadzīves un oficiāla rakstura informāciju;
- 2) brīvi var stāstīt, sarunāties un atbildēt uz jautājumiem par sadzīves rakstura tēmām;
- 3) var tekoši lasīt un saprast jebkurus sadzīves rakstura tekstus, likumus un citus normatīvos aktus, sadzīves rakstura instrukcijas un pamācības;
- 4) prot uzrakstīt atstāstījumu par sadzīves rakstura tēmu.

21. pants. No latviešu valodas prasmes pārbaudes atbrīvojamas personas

Izskatot naturalizācijas iesniegumus, no latviešu valodas prasmes pārbaudes atbrīvo:

- 1) personas, kuras ieguvušas vispārējo, vidējo speciālo, augstāko vai arodizglītību (arodvidusskola, arodģimnāzija, arodskola)

Trešā nodaļa

Zināšanu pārbaudes kārtība

19. pants. Latviešu valodas prasmes pārbaude

Latviešu valodas prasmi pārbauda Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

20. pants. Latviešu valodas prasmes līmenis

Persona prot latviešu valodu, ja tā:

- 1) pilnībā saprot sadzīves un oficiāla rakstura informāciju;
- 2) brīvi var stāstīt, sarunāties un atbildēt uz jautājumiem par sadzīves rakstura tēmām;
- 3) var tekoši lasīt un saprast jebkuras sadzīves rakstura instrukcijas, pamācības un sadzīves rakstura tekstus;
- 4) prot uzrakstīt rakstodarbu par komisijas uzdoto sadzīves rakstura tematu.

21. pants. Zināšanu pārbaudes atvieglojumi

(1) No latviešu valodas prasmes pārbaudes ir atbrīvojamas personas, kas ieguvušas pamata, vidējo vai augstāko izglītību latviešu mācībvalodas izglītības iestādēs.

(2) Ministru kabinets nosaka īpašu zināšanu pārbaudes kārtību personām, kurām ir

Šobrīd spēkā esošā Pilsonības likuma teksts

Šāds būs Pilsonības likuma teksts,
ja stāsies spēkā 22.06.1998 likums
«Grozījumi Pilsonības likumā»

latviešu mācībvalodā;

2) I grupas invalīdus, kuriem invaliditāte
piešķirta bez termiņa ierobežojuma, kā arī II
un III grupas redzes, dzirdes un runas in-
valīdus;

3) personas, kuras naturalizējas šā likuma
13. panta 3. un 6. punktā noteiktajā kārtībā,
ja tās ir sasniegušas ar likumu noteikto pen-
sijas vecumu.

*1995. gada 16. marta likuma redakcijā, kas
spēkā no 23.03.95.*

Ceturrtā nodaļa

Latvijas pilsonības

zaudēšana un tās atjaunošana

22. pants. Latvijas pilsonības zaudēšana Lat-
vijas pilsonības zaudēšanas iemesls var būt:

- 1) atteikšanās no pilsonības;
- 2) pilsonības atņemšana.

23. pants. Atteikšanās no Latvijas pilsonības

(1) Katrai personai, kurai ir citas valsts pil-
sonība (pavalstniecība) vai kurai citas valsts
pilsonība (pavalstniecība) tiek garantēta, ir
tiesības atteikties no Latvijas pilsonības.

(2) Atteikšanās iesniegumu var noraidīt, ja:

- 1) personai ir neizpildītas saistības pret valsti;
- 2) persona nav izpildījusi obligātā valsts die-

piešķirta invaliditāte.

(3) Uz personām, kuras sasniegušas 65
gadu vecumu, neattiecas šā likuma 20.panta
4.punkta noteikumi.

Ceturrtā nodaļa

Latvijas pilsonības

zaudēšana un tās atjaunošana

22. pants. Latvijas pilsonības zaudēšana Lat-
vijas pilsonības zaudēšanas iemesls var būt:

- 1) atteikšanās no pilsonības;
- 2) pilsonības atņemšana.

23. pants. Atteikšanās no Latvijas pilsonības

(1) Katrai personai, kurai ir citas valsts pil-
sonība (pavalstniecība) vai kurai citas valsts
pilsonība (pavalstniecība) tiek garantēta, ir
tiesības atteikties no Latvijas pilsonības.

(2) Atteikšanās iesniegumu var noraidīt, ja:

- 1) personai ir neizpildītas saistības pret valsti;
- 2) persona nav izpildījusi obligātā aktivā

nesta pienākumus.

(3) Lēmumu par atteikšanās iesnieguma noraidījumu var pārsūdzēt tiesā.

24. pants. Latvijas pilsonības atņemšana

(1) Latvijas pilsonību var atņemt ar Rīgas apgabaltiesas lēmumu, ja persona:

1) ieguvusi citas valsts pilsonību (pavalstniecību), neiesniedzot iesniegumu par atteikšanos no Latvijas pilsonības;

2) bez Ministru kabineta atļaujas dien kādas ārvalsts bruņotajos spēkos, iekšējā karaspēkā, drošības dienestā, policijā (milicijā) vai ir tieslietu institūciju dienestā;

3) apliecinot savu piederību pie Latvijas pilsonības vai naturalizējoties, ir sniegusi par sevi apzināti nepatiesas ziņas un tādējādi nepamatoti ieguvusi Latvijas pilsonību, — ja tas atklājas piecu gadu laikā pēc uzņemšanas pilsonībā.

(2) Latvijas pilsonības atņemšana neskar šīs personas laulātā, bērnu vai citu ģimenes locekļu pilsonību.

*Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.03.95. likumu,
kas stājas spēkā no 23.03.95.*

25. pants. Latvijas pilsonības atjaunošana

(1) Personai, kura zaudējusi Latvijas pilsonību vecāku vai adoptētāju izvēles, juridiskas kļūdas vai pilsonības prettiesiskas atņemšanas rezultātā, Latvijas pilsonību pēc tās lūguma var atjaunot ar Ministru kabineta lēmumu.

militārā dienesta pienākumus.

(3) Lēmumu par atteikšanās iesnieguma noraidījumu var pārsūdzēt tiesā.

24. pants. Latvijas pilsonības atņemšana

(1) Latvijas pilsonību var atņemt ar apgabaltiesas lēmumu, ja persona:

1) ieguvusi citas valsts pilsonību (pavalstniecību), neiesniedzot iesniegumu par atteikšanos no Latvijas pilsonības;

2) bez Ministru kabineta atļaujas dien kādas ārvalsts bruņotajos spēkos, iekšējā karaspēkā, drošības dienestā, policijā (milicijā) vai ir tieslietu institūciju dienestā;

3) apliecinot savu piederību pie Latvijas pilsonības vai naturalizējoties, ir sniegusi par sevi apzināti nepatiesas ziņas un tādējādi nepamatoti ieguvusi Latvijas pilsonību.

(2) Latvijas pilsonības atņemšana neskar šīs personas laulātā, bērnu vai citu ģimenes locekļu pilsonību.

*Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.03.95. likumu,
kas stājas spēkā no 23.03.95.*

25. pants. Latvijas pilsonības atjaunošana

(1) Personai, kura zaudējusi Latvijas pilsonību vecāku vai adoptētāju izvēles, juridiskas kļūdas vai pilsonības prettiesiskas atņemšanas rezultātā, Latvijas pilsonību pēc tās lūguma var atjaunot ar Ministru kabineta lēmumu.

(2) Personu, kurai Latvijas pilsonība atņemta saskaņā ar šā likuma 24. pantu, var uzņemt Latvijas pilsonībā tikai naturalizācijas kārtībā un ne agrāk kā pēc pieciem Latvijā pastāvīgi nodzīvotiem gadiem, skaitot no Latvijas pilsonības atņemšanas dienas.

26. pants. Latvijas pilsonības zaudēšanas un tās atjaunošanas dokumentēšanas kārtība

Latvijas pilsonības zaudēšanas un tās atjaunošanas dokumentēšanas kārtību reglamentē Ministru kabineta noteikumi.

Piektā nodaļa

Nobeiguma noteikumi

27. pants. Latvijas pilsoņa personu apliecinoši dokumenti

Latvijas pilsoņa personu apliecinošs dokuments ir Latvijas Republikas pase, kā arī Latvijas Republikas diplomātisko un konsulāro pārstāvniecību izdota izziņa.

28. pants. Starptautisko līgumu piemērošana

Ja starptautiskajā līgumā, kuru Saeima ir apstiprinājusi, paredzēti citādi noteikumi nekā šajā likumā, piemērojami starptautiskā līguma noteikumi.

29. pants. Pilsonības likuma izpildes kontrole

Parlamentāro kontroli pār Pilsonības likuma izpildi veic īpaša Saeimas komisija.

(2) Personu, kurai Latvijas pilsonība atņemta saskaņā ar šā likuma 24. pantu, var uzņemt Latvijas pilsonībā tikai naturalizācijas kārtībā un ne agrāk kā pēc pieciem Latvijā pastāvīgi nodzīvotiem gadiem, skaitot no Latvijas pilsonības atņemšanas dienas.

26. pants. Latvijas pilsonības zaudēšanas un tās atjaunošanas dokumentēšanas kārtība

Latvijas pilsonības zaudēšanas un tās atjaunošanas dokumentēšanas kārtību reglamentē Ministru kabineta noteikumi.

Piektā nodaļa

Nobeiguma noteikumi

27. pants. Latvijas pilsoņa personu apliecinoši dokumenti

Latvijas pilsoņa personu apliecinošs dokuments ir Latvijas Republikas pase, kā arī Latvijas Republikas diplomātisko un konsulāro pārstāvniecību izdota izziņa.

28. pants. Starptautisko līgumu piemērošana

Ja starptautiskajā līgumā, kuru Saeima ir apstiprinājusi, paredzēti citādi noteikumi nekā šajā likumā, piemērojami starptautiskā līguma noteikumi.

29. pants. Pilsonības likuma izpildes kontrole

Parlamentāro kontroli pār Pilsonības likuma izpildi veic īpaša Saeimas komisija.

Pārejas noteikumi

1. Latvijas pilsoņi un viņu pēcnācēji, kuri laikā no 1940. gada 17. jūnija līdz 1990. gada 4. maijam, glābdamies no PSRS un Vācijas okupācijas režīma terora, ir atstājuši Latviju kā bēgļi, tikuši deportēti vai minēto iemeslu dēļ nav varējuši atgriezties Latvijā un šajā laikā naturalizējušies ārvalstīs, saglabā tiesības reģistrēties Iedzīvotāju reģistrā kā Latvijas pilsoņi un pēc reģistrācijas pilnā apjomā bauda pilsoņa tiesības un pilda pilsoņa pienākumus, ja reģistrācija notiek līdz 1995. gada 1. jūlijam. Ja šīs personas reģistrējas pēc 1995. gada 1. jūlija, tām jāatsakās no citas valsts pilsonības (pavalstniecības).

2. Šā likuma 24. panta 2. punkta nosacījumi neattiecas uz tiem Latvijas pilsoņiem, kuriem ir dubultā pilsonība, ja viņu pastāvīgā dzīvesvieta ir ārpus Latvijas teritorijas.

3. Personas, kuras līdz šā likuma spēkā stāšanās brīdim tika reģistrētas vai bija pieteikušās kā Latvijas pilsoņi, saskaņā ar Latvijas Republikas Augstākās padomes 1991. gada 15. oktobra lēmuma «Par Latvijas Republikas pilsoņu tiesību atjaunošanu un naturalizācijas pamatnoteikumiem» (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1991, 43. nr.) 3. 2. punktu un 1992. gada 28. oktobra lēmumu «Par Latvijas Republikas pilsoņu tiesību atzīšanas nosacījumiem personām, kuras pirms 1914. gada 1. augusta dzīvoja Latvijas robežās, un viņu pēcnācējiem» (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1992, 46. /47. /48. nr.) ir Latvijas pilsoņi un viņu reģistrācija nav anulējama, izņemot šajā likumā paredzētos gadījumus.

Pārejas noteikumi

1. Latvijas pilsoņi un viņu pēcnācēji, kuri laikā no 1940. gada 17. jūnija līdz 1990. gada 4. maijam, glābdamies no PSRS un Vācijas okupācijas režīma terora, ir atstājuši Latviju kā bēgļi, tikuši deportēti vai minēto iemeslu dēļ nav varējuši atgriezties Latvijā un šajā laikā naturalizējušies ārvalstīs, saglabā tiesības reģistrēties Iedzīvotāju reģistrā kā Latvijas pilsoņi un pēc reģistrācijas pilnā apjomā bauda pilsoņa tiesības un pilda pilsoņa pienākumus, ja reģistrācija notiek līdz 1995. gada 1. jūlijam. Ja šīs personas reģistrējas pēc 1995. gada 1. jūlija, tām jāatsakās no citas valsts pilsonības (pavalstniecības).

2. Šā likuma 24. panta 2. punkta nosacījumi neattiecas uz tiem Latvijas pilsoņiem, kuriem ir dubultā pilsonība, ja viņu pastāvīgā dzīvesvieta ir ārpus Latvijas teritorijas.

3. Personas, kuras līdz šā likuma spēkā stāšanās brīdim tika reģistrētas vai bija pieteikušās kā Latvijas pilsoņi, saskaņā ar Latvijas Republikas Augstākās padomes 1991. gada 15. oktobra lēmuma «Par Latvijas Republikas pilsoņu tiesību atjaunošanu un naturalizācijas pamatnoteikumiem» (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1991, 43. nr.) 3. 2. punktu un 1992. gada 28. oktobra lēmumu «Par Latvijas Republikas pilsoņu tiesību atzīšanas nosacījumiem personām, kuras pirms 1914. gada 1. augusta dzīvoja Latvijas robežās, un viņu pēcnācējiem» (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1992, 46. /47. /48. nr.) ir Latvijas pilsoņi un viņu reģistrācija nav anulējama, izņemot šajā likumā paredzētos gadījumus.

4. Ar šā likuma spēkā stāšanos spēku zaudē Latvijas Republikas Augstākās padomes 1991. gada 15. oktobra lēmums «Par Latvijas Republikas pilsoņu tiesību atjaunošanu un naturalizācijas pamatnoteikumiem» (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1991, 43. nr.), Latvijas Republikas Augstākās padomes 1991. gada 27. novembra lēmums «Par Latvijas Republikas Augstākās padomes 1991. gada 15. oktobra lēmuma «Par Latvijas Republikas pilsoņu tiesību atjaunošanu un naturalizācijas pamatnoteikumiem» piemērošanu ārvalstīs dzīvojošajiem Latvijas Republikas pilsoņiem» (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1991, 49. /50. nr.), Latvijas Republikas Augstākās padomes 1992. gada 28. oktobra lēmums «Par Latvijas Republikas pilsoņu tiesību atzīšanas nosacījumiem personām, kuras pirms 1914. gada 1. augusta dzīvoja Latvijas robežās, un viņu pēcnācējiem» (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1992, 46. /47. /48. nr.), Latvijas Republikas Augstākās padomes 1992. gada 28. oktobra lēmums «Par papildinājumiem un grozījumiem Latvijas Republikas Augstākās padomes 1991. gada 15. oktobra lēmumā «Par Latvijas Republikas pilsoņu tiesību atjaunošanu un naturalizācijas pamatnoteikumiem»» (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1992, 46. /47. /48. nr.), Latvijas Republikas Augstākās padomes 1993. gada 2. februāra lēmums «Par «Pagaidu nolikumu par kārtību, kādā Latvijas Republikas pilsonību zaudē Latvijas Republikas pilsoņi, kas izstājas no Latvijas Republikas pilsonības»» (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1993, 7. nr.), likums «Grozījumi Latvijas Republikas Augstākās padomes 1993. gada 2. februārī

4. Ar šā likuma spēkā stāšanos spēku zaudē Latvijas Republikas Augstākās padomes 1991. gada 15. oktobra lēmums «Par Latvijas Republikas pilsoņu tiesību atjaunošanu un naturalizācijas pamatnoteikumiem» (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1991, 43. nr.), Latvijas Republikas Augstākās padomes 1991. gada 27. novembra lēmums «Par Latvijas Republikas Augstākās padomes 1991. gada 15. oktobra lēmuma «Par Latvijas Republikas pilsoņu tiesību atjaunošanu un naturalizācijas pamatnoteikumiem» piemērošanu ārvalstīs dzīvojošajiem Latvijas Republikas pilsoņiem» (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1991, 49. /50. nr.), Latvijas Republikas Augstākās padomes 1992. gada 28. oktobra lēmums «Par Latvijas Republikas pilsoņu tiesību atzīšanās nosacījumiem personām, kuras pirms 1914. gada 1. augusta dzīvoja Latvijas robežās, un viņu pēcnācējiem» (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1992, 46. /47. /48. nr.), Latvijas Republikas Augstākās padomes 1992. gada 28. oktobra lēmums «Par papildinājumiem un grozījumiem Latvijas Republikas Augstākās padomes 1991. gada 15. oktobra lēmumā «Par Latvijas Republikas pilsoņu tiesību atjaunošanu un naturalizācijas pamatnoteikumiem»» (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1992, 46. /47. /48. nr.), Latvijas Republikas Augstākās padomes 1993. gada 2. februāra lēmums «Par «Pagaidu nolikumu par kārtību, kādā Latvijas Republikas pilsonību zaudē Latvijas Republikas pilsoņi, kas izstājas no Latvijas Republikas pilsonības»» (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1993, 7. nr.), likums «Grozījumi Latvijas Republikas Augstākās padomes 1993. gada 2. februārī

Šobrīd spēkā esošā Pilsonības likuma teksts

apstiprinātajā «Pagaidu nolikumā par kārtību, kādā Latvijas Republikas pilsonību zaudē Latvijas Republikas pilsoņi, kas izstājas no Latvijas Republikas pilsonības» (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1993, 34. nr.).

Šāds būs Pilsonības likuma teksts, ja stāsies spēkā 22.06.1998 likums «Grozījumi Pilsonības likumā»

apstiprinātajā «Pagaidu nolikumā par kārtību, kādā Latvijas Republikas pilsonību zaudē Latvijas Republikas pilsoņi, kas izstājas no Latvijas Republikas pilsonības» (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1993, 34. nr.).

Pilsonības likuma 3.¹ pants stājas spēkā 1999. gada 1. janvārī.

Grozījumi likuma 20. panta 4. punktā un 21. panta otrajā daļā stājas spēkā 1998. gada 1. septembrī.

Personu naturalizācija, kas uzsākta, pamatojoties uz likuma 13. panta iepriekšējās redakcijas nosacījumiem par naturalizāciju ārpus kārtas, turpināma iepriekšējā kārtībā.

Title: Informational materials
Author(s): Central Election Commission
Place of Pub.: Latvia
Publisher: Central Election Commission
Year: 1998 Language: Latvian
Country/Topics: Latvia
Description: Informational materials
for the elections and referendum

PASŪTĪTĀJS: CENTRĀLĀ VĒLĒŠANU KOMISIJA
IZDEVĒJS: AS McĀBOLS
PASŪTĪJMA NR. 1998.2023.8000
IZDEVĒJDARBĪBAS LICENCE NR. 2-0669